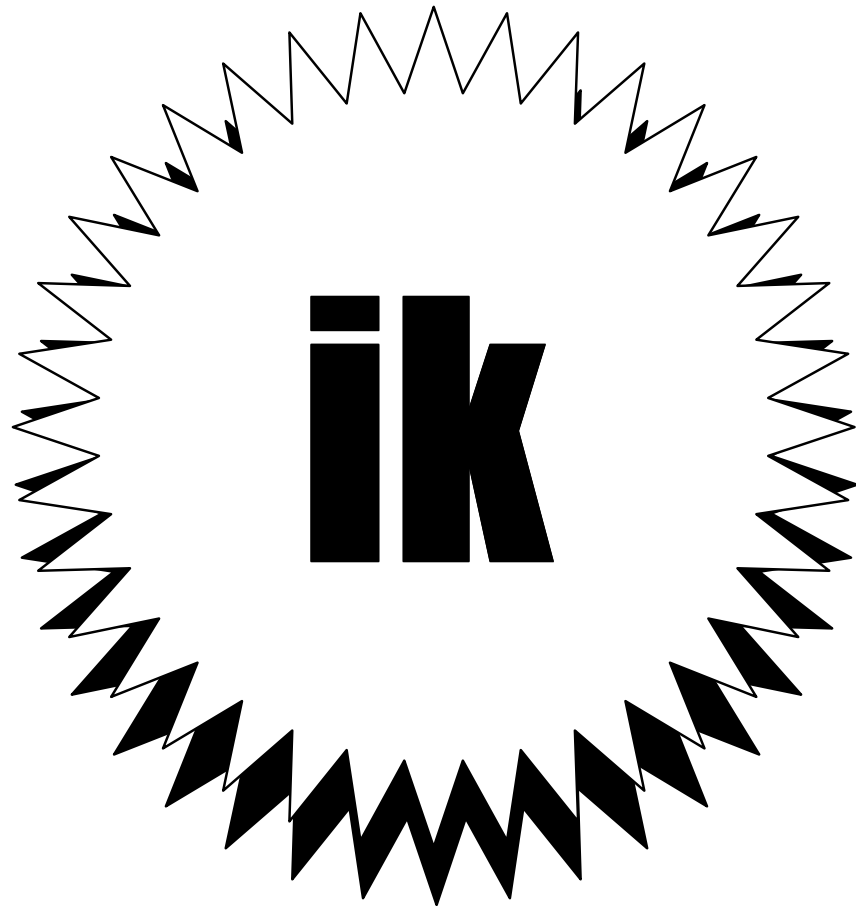

Vormselproject

Op weg naar morgen

Hoofdstuk een

Ik ben enig en uniek

Ken ik mezelf?

Hoe kijk ik tegen mezelf aan?

MET JE OGEN

JE KAN

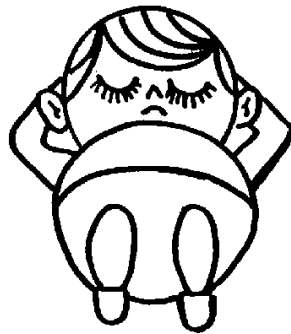
ALLE KANTEN OP

KYKEN

.....

BEHALVE

©

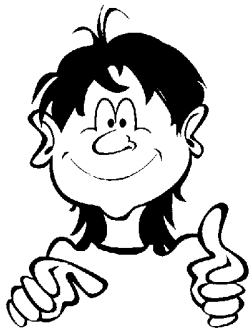
NAAR BINNEN!

1 Wie ben ik?

Wie je ook bent

Wie ik ben
wat ik voel
wat ik denk
wat ik wil
het is niet
zomaar te zeggen
het is niet
aan iedereen uit te leggen
ik weet het
zelf niet precies
je kunt het
vragen misschien
aan mijn vrienden
ze zullen
wel antwoorden geven
stukjes bij beetje
zoals bij een legpuzzel
maar waar
het om gaat
tenslotte
is wie ik ben
voor jou
ik hoop dat ik
jou een beetje
gelukkig maak
wie je ook bent.

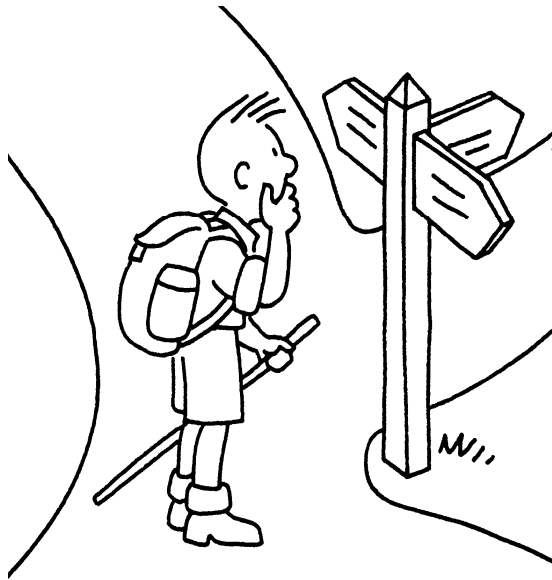

Ik ben ik

Wat is het moeilijk om mezelf
te blijven.
Want die heeft dit en
die heeft dat.
Die heeft leuke kleren
en die weer veel vrienden.
Die is gevat en die brutaal.
Die weet altijd over alles
mee te praten
en die vertelt elke dag
een nieuwe mop.
Die heeft allang verkering
en die heeft er aan elke vinger één.
Die is muzikaal en die
weer artistiek.
Zij hebben verdorie alles en ik...
alleen mezelf...

Het probleem is dat ik steeds
op hen wil lijken.
maar dan lijk ik toch niet meer
op mezelf?
Waarom mezelf zoveel geweld
aandoen om een vreemde te worden?
Daarom elke dag een klein besluit:
ik ben ik en dat is goed.
Ik blijf mezelf, hoe dat ook moet.

Krachten in jezelf

Toen je klein was, vond je je vader misschien de sterkste man van de hele wereld.

Toen je naar de basisschool ging, moest je met anderen uitmaken, wie de sterkste van de klas was.

Toen je nog wat ouder was, moest je wel eens tot bloedens toe je krachten meten in een heus gevecht.

En op een zeker moment merk je dat er binnenin je krachten aan het werk zijn, die je bepaalde dingen willen laten doen of juist niet doen.

Net twee stemmen die allebei proberen in bepaalde situaties de boventoon te voeren.

Wie laat jij winnen?

Als je onzeker bent...

Als je onzeker bent over jezelf, over je uiterlijk of over je capaciteiten, of je wel geestig genoeg bent of de juiste kleren aan hebt, ga dan op zoek naar mensen, die je kunnen vertellen dat je de moeite waard bent, gewoon omdat je bent zoals je bent.

Als je onzeker bent over de toekomst, over waar het heen moet met de wereld en met jouw leven, ga dan op zoek naar mensen die oud en wijs genoeg zijn, om je te kunnen vertellen, dat iedere weg die je gaat tot iets goeds kan leiden en dat het er alleen op aan komt wat je van die weg maakt.

Als je onzeker bent over je geloof, of het allemaal wel waar is en of God wel bestaat, ga dan op zoek naar mensen, die in hun leven iets ervaren hebben van het geheim van God, die je kunnen vertellen dat het geloof een houvast is waarmee je verder komt en bergen kunt verzetten.

2 Wie ben ik? Wie ben jij?

(Activiteit 1)

Om er achter te komen, wie jij bent en wie de anderen zijn, gaan we een interview afnemen bij elkaar. Als er iemand over blijft, interviewt deze de leider en omgekeerd. Je probeert van de ander zoveel mogelijk te weten te komen. Je krijgt 10 minuten, om de vragen te stellen en alles op te schrijven. Dan worden de rollen omgekeerd en neemt de ander van jou een interview af. De vragen die je kunt stellen staan hierna beschreven.

Interview over

Afgenomen door

Hoe heet je

Weet je wat die naam betekent

.....

Waar woon je

Wat vind je daarvan

Wat zijn je hobby's

.....

Op welke clubs zit je

.....

Waar kunnen anderen jou het meest blij mee maken?

.....

.....

Wat eet jij het liefst

Wat lust je helemaal niet?

blz. 5

hoofdstuk 1

"Op weg naar morgen"

Op wie van je ouders lijkt je het meest wat je uiterlijk betreft?

.....
Als je kijkt naar het karakter en de eigenschappen van je vader,
waarin wil je dan het meest op hem lijken?

.....
En waarin wil je het meest op je moeder lijken?

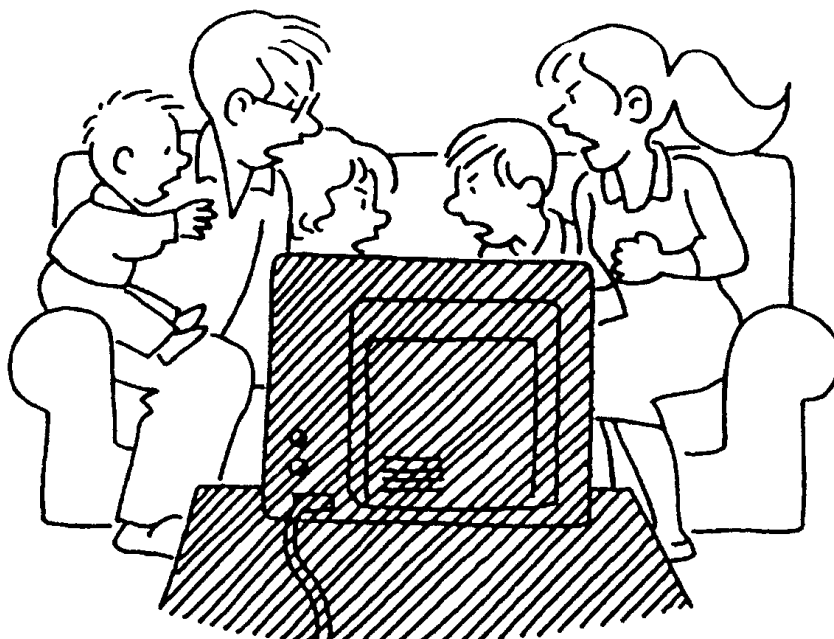
.....
Van welke muziek hou jij het meest?

.....
Welk vak op school vind je het fijnst?

.....
Aan welk vak heb je de meeste hekel?

.....
Wat wil je later het liefst worden?

.....
Waar kijk je het liefst naar op de televisie?

3 Ik ben aan het veranderen!

Oei, ik groei

Ik geloof dat ik groei!
Au! Au! Au!
Ik voel mijn kleine teentje.
Zit er in mijn schoen
soms een keihard steentje?
Nee! Nee! Nee!
Mijn tenen doen zo'n pijn,
want mijn schoenen zijn te klein!
Oei, oei, oei,
ik geloof dat ik groei!
Ik zie ineens mijn sokken,
Heb ik soms te hard
aan mijn broek getrokken?
Nee! Nee! Nee!
Mijn broek is veel te kort,
omdat ik langer word.
Oei, oei, oei,
ik geloof dat ik groei!
Ha! Ha! Ha!
Je kunt mijn navel zien.
Heb ik soms een trui
van mijn broer aan misschien?
Nee! Nee! Nee!
Mijn trui blijft in de kast,
omdat die niet meer past.
Oei, oei, oei.

Ik ben geen kind meer!

Ieder van ons heeft ook zo zijn eigen geschiedenis.
Het is al een hele tijd geleden dat je geboren bent. Wat heb je gehuild, gesparteld en geslapen, die eerste dagen van je bestaan. En je hebt het allemaal gekregen: zorg en belangstelling, voedsel en warmte, aandacht en nog veel meer.

Door dat alles ben je uitgegroeid tot wat je nu bent. Je bent dezelfde gebleven en toch ben je iemand anders geworden.

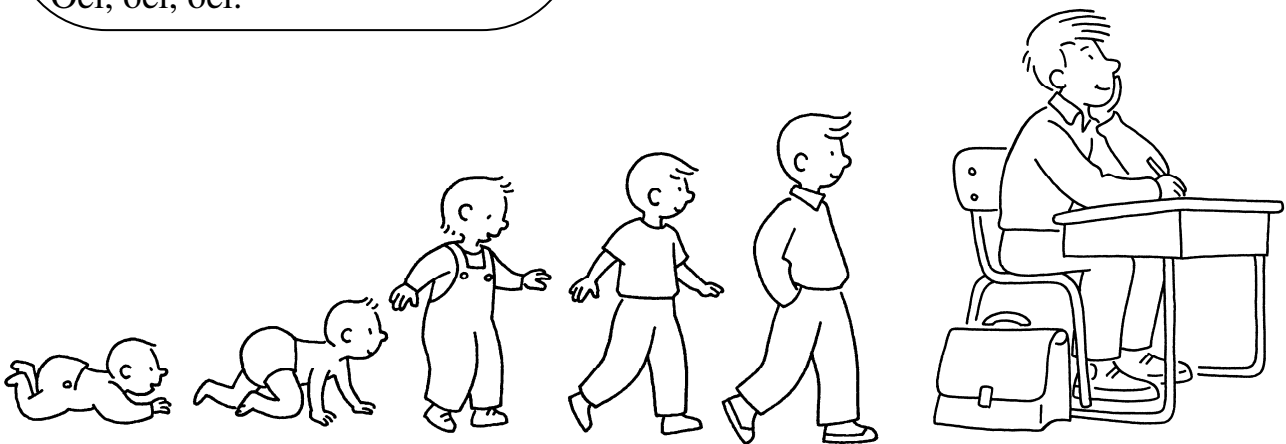
Je bent nu op een leeftijd aangekomen dat je vindt dat je al een beetje op eigen benen kunt staan.

Je wilt zelf beslissingen nemen en niet alles opgelegd krijgen van je ouders.

Je vindt al gauw dat je moeder je teveel wilt bemoederen en dat je vader je teveel wilt bevaderen.

Dan wordt je wel eens boos en zeg je: ik ben toch geen kind meer!

Maar je voelt je ook nog geen volwassene. Soms word je toch voor vol aangezien, en andere keren word je nog als kind behandeld. Dat kan wel eens heel verwarrend zijn. Soms krijg je dan een flinke botsing.

Vader en zoon

Een joodse vader en zijn zoon woonden samen in een huis in Londen. De vader was diep gelovig, de jongen was, zoals veel jongeren van deze tijd, niet meer gelovig. De vader en de zoon kregen ruzie, het bekende generatieconflict. De zoon ging graag uit naar de disco's. Vader maakte zich zorgen over zijn zoon: wat moet er van hem toch terecht komen? Zoonlief voelde zich beperkt in zijn vrijheid. Op een dag besloot de zoon de wijde wereld in te trekken. Hij had genoeg van de ruzies met zijn vader. Hij pakte zijn rugzak en ging door de wereld trekken. Zes jaar lang zwierf hij door Europa. Op een dag, hij was in Turkije, kreeg hij van een kennis uit Londen een telefoontje. Zijn vader was erg ziek. De zoon twijfelde, of hij terug zou gaan naar zijn zieke vader. Een paar dagen later belde de kennis weer op met het bericht dat zijn vader overleden was. Vader en zoon hadden zich niet kunnen verzoenen. De zoon kreeg na verloop van tijd steeds meer wroeging. Hoewel niet religieus, reisde hij op een dag naar Jeruzalem en zag bij de Klaagmuur hoe vrome joden

aan het bidden waren. Zij stopten briefjes met hun vragen en gebeden tussen de stenen van de muur. Hij dacht: dat ga ik ook doen, dat kan geen kwaad. Hij schreef het volgende briefje: 'Beste vader het spijt me dat ik het niet met je goed heb gemaakt. Vergeef me mijn fouten. Nu pas weet ik hoe belangrijk jij voor me bent. Je zoon.'

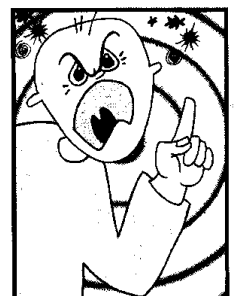
Toen hij het briefje tussen de stenen wilde stoppen, merkte hij dat zijn briefje er niet meer bij kon. Het zat propvol met andere briefjes. Hij liep langs de Klaagmuur, op zoek naar een gaatje voor zijn briefje. Aan het einde van de muur viel er een briefje uit een spleet. Daardoor was er ruimte gekomen voor zijn briefje en hij stopte dat op de vrijgekomen plaats. Omdat hij een beetje nieuwsgierig was, raapte hij het gevallen briefje van de grond en ging het stiekem lezen.

Hij las: 'Beste zoon. Je zult dit briefje wel nooit lezen. Omdat ik ongeneeslijk ziek ben, ben ik voor de laatste keer naar Jeruzalem gegaan. Via God laat ik jou weten dat ik veel van je houd. Het spijt me dat ik zo'n strenge vader was. Vergeef me. Je liefhebbende vader.'

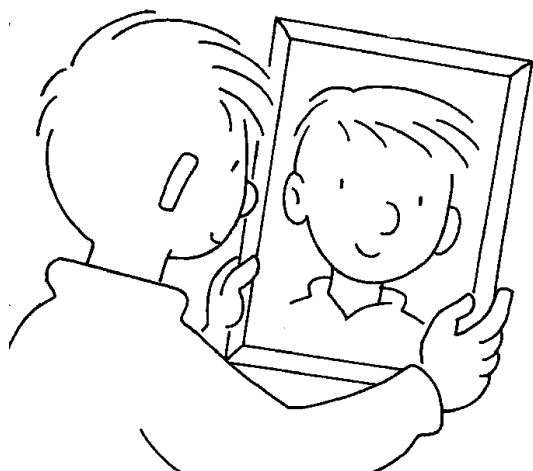
Iedereen wil graag gelijk hebben. En als je groter wordt, is het voor jou niet meer vanzelfsprekend dat je vader en moeder altijd gelijk hebben met hun opmerkingen.

Als ze dingen zeggen die je niet graag hoort, vind je al gauw dat zij helemaal ongelijk hebben en jij gelijk.

Maar het belangrijkste is niet wie er precies gelijk heeft maar of je toch naar elkaar blijft luisteren, dat niet elke onenigheid meteen grote ruzie wordt.

4 Kijk eens in de spiegel naar jezelf!

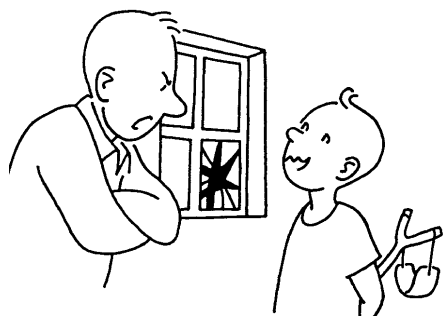
Jij bent anders aan het worden, misschien zelfs meer dan jezelf in de gaten hebt.

Kijk eens in de spiegel naar jezelf. Je hebt zeker wel een aantal goede eigenschappen. Een paar minder goede zul je ook wel hebben. Je bent vast geen uitzondering op de regel.

Kijk eens naar je goede en minder goede eigenschappen. Daar kun je van leren. (Activiteit 2)

Je kunt ook veel leren als je kijkt hoe je reageert op verschillende situaties die je tegenkomt.

In een aantal vragen krijgen je verschillende situaties voorgeschoteld, waarop je met ja of nee moet antwoorden. (Activiteit 3)

Twee gezichten

Soms sta ik voor de spiegel.
Met één oog bijna dicht.
Ik kijk en kijk en kijk en kijk.
En zie een boos gezicht.

Een gezicht dat stuk wil maken.
Op wil geven. Af wil haken.
Dat jaloers is en verbitterd.
Dat van woede bijna schittert.
Dat vernielen wil en smijten.
Met een mond die je wil bijten.
Met een stem die kwaad wil praten.
Een gezicht dat echt kan haten.
Een gezicht dat 'breken' kan.
En daar schrik ik wel eens van.

Soms sta ik voor de spiegel.
M'n andere oog is dicht.
Ik kijk en kijk en kijk en kijk.
En zie een blij gezicht.

Een gezicht dat óp kan bouwen.
Dat de dingen heel wil houwen.
Een gezicht dat goed wil maken.
Werken wil aan fijne zaken.
Dat kan troosten en kan sussen.
Een gezicht met honderd plussen.
Met een mond die blij kan zingen.
Dat gezicht doet leuke dingen.
Een gezicht dat 'maken' wil.
En dat maakt mij blij en stil.

Ik sta weer voor de spiegel.
M'n ogen heel stijf dicht.
Ik weet nu dat ik kiezen kan.
Want het is mijn gezicht.

5 Wie ben ik?

Wie zou ik moeten zijn?

Wat is de ideale mens? (activiteit 4)

Een grijze muis?

Denk niet te gauw:

'Wat kan ik nou?

Ik ben zo'n grijze muis.

Ik val niet op,

haal nooit de top

en ik heb niks in huis.'

Zeg niet te snel:

'Ik weet het wel,

ik ben een stomme oen.

Ik heb geen cent

en geen talent,

waarmee ik iets kan doen.'

Kijk om je heen

naar iedereen,

want ieder kan wel wat.

Ontdek dus dan,

wat jij goed kan,

waar jij geen oog voor had.

Een grijze muis

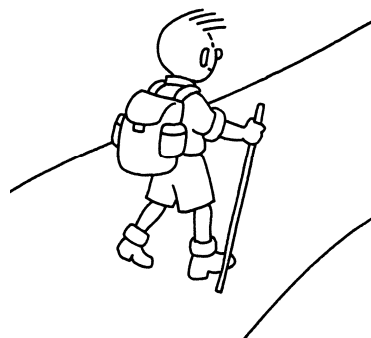
heeft veel in huis,

vast veel meer dan je dacht.

En vind je wat,

ontwikkel dat

en maak het tot je kracht!

Gun me de ruimte

Gun me de ruimte te verdwalen

Niet meer te weten waar ik ben

Om daarna zelf te zoeken en

De weg terug te achterhalen

Gun me de ruimte om te spreken

Wellicht kan jij een klankbord zijn

En tegelijk: probeer niet mijn

Veelzeggend zwijgen te doorbreken

Gun me de ruimte om te rennen

En - als ik wil - om stil te staan

Om op te gaan in eigenwaan

Of om mijn domheid te bekennen

Gun me de ruimte af te wijken

Van het gebaande rechte pad

Ook als jij aan ziet komen dat

Ik zo mijn doel niet zal bereiken

Gun me de ruimte om te huilen

Te lachen door de tranen heen

Om soms bij jou, dan weer alleen

Me zonder schaamte te verschuilen

Gun me de ruimte sterk te wezen

Als jij dat onverantwoord vindt

Gun me de ruimte als een kind

Voor 't duister van de nacht te vrezen

Hoewel ik soms wel eens verzuim te

Beseffen hoeveel ik verwacht

Van jouw geduld, herhaal ik zacht:

Gun me de ruimte, ruimte, ruimte.

6 VAN TOEN EN NU

Je bent gegroeid. Je bent veranderd, van buiten en van binnen.

Op deze en de volgende bladzijden is ruimte om dit aan te geven.

Het gaat over de tijd dat je nog heel klein was, over de tijd van nu en hoe je later wil zijn.

Plak een foto of tekening in de lijst en schrijf er een titel of motto bij

om aan te geven hoe je ook van binnen veranderd ben,

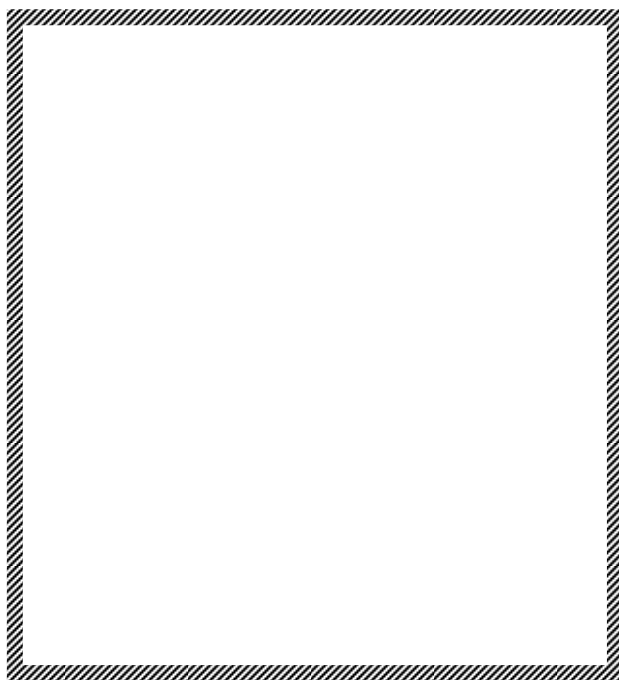
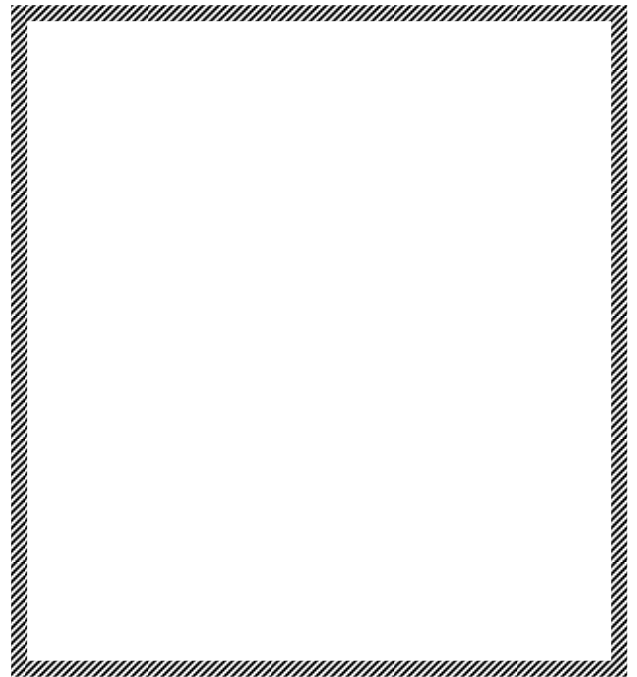
en wat je hoopt voor de toekomst.

.....

.....

.....

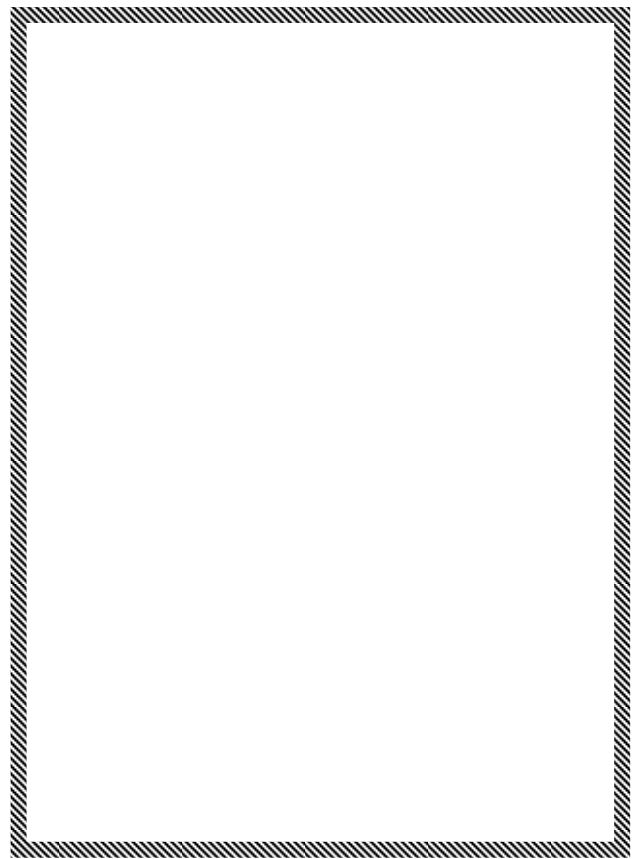

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7 JE EIGEN VERHAAL

Je maakt thuis voor jezelf een persoonlijke brief.
Dus: je schrijft een brief aan jezelf.
Daarin kan je van alles over jezelf opschrijven, ook wat je in het interview al gezegd hebt:

over je naam, je plaats, je hobby's, maar ook andere dingen, b.v. wat jij moeilijk vindt, waar jij een hekel aan hebt, of over je buien, of waarom jij gevormd wil worden.

En aan het eind wens je jezelf iets toe. Je hoeft de inhoud van de brief natuurlijk niet voor te lezen of anderen te laten lezen.

Het is een brief voor en aan jezelf. Je kunt hem bewaren in de enveloppe, die hierbij zit. Veel succes.

